

Forslagene under Nr. 111, 112 og 123 til Bedtagelse. — Forslagene under Nr. 113, 114 og 115 angaa Besparelser med Hensyn til enkelte foreslaaede Hovedreparationsarbejder. Jeg skal med Hensyn dertil henvise til Betænkningen og til Anmærkningerne. Der er, hvad jeg under et senere Affnit skal godtgjøre, forlangt saa overordentlig betydelig større Beløb til Krigs- og Marineministeriets Budgetter, at det efter Flertallets Opfattelse alene af finansielle Grunde vilde være vor Vlygt at foreslaa Indskrænkninger. — De mindre Ændringsforslag af Flertallet under Nr. 116, af Udvalget under Nr. 117, samt af Flertallet under Nr. 118 og 119 skal jeg ikke videre omtale. Jeg skal med Hensyn til dem kun bede erede Medlemmer om at sammenligne — hvad de vist allerede have gjort — Anmærkningerne i Betænkningen med Anmærkningerne til Lovforslaget; de vilde da derved finde den fornødne Begrundelse. — Forslagene under Nr. 120 og 121 skal jeg forbigaa; de ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget, og turde isvrigt efter den Begrundelse, som de have faaet i Betænkningen, anbefale sig selv. — Forslaget under Nr. 122 angaar Forhøielse af Honorarerne til de militære Lærere. Et lignende Forslag har man netop under Krigsministeriet, og man formener, at det er et lille Lønningsspørgsmaal, der maa finde sin Afgjørelse sammen med en Revision af Lønningeloven. — Forslaget under Nr. 124 maa formentlig anses som vedtaget, da det staar i Forbindelse med Forslag under Nr. 93 til § 22, som blev vedtaget iafte. Det er et Forslag, som er foranlediget ved den foreslaaede længere udgaaende Dvælse fra Leiven næste Aar; men da Udgifterne dertil, som sagt, ere negtede iafte, vil Følgen deraf være, at dette Beløb ligeledes negtes. — Naar Udvalgets Flertal ikke har kunnet tiltræde Forslaget under Nr. 125, som er stillet af den høitærede Minister, er det dels af finansielle Grunde, dels ogsaa, fordi man ikke kan erkjende, at der kan opstaa saa store Bansteligheeder, som Ministeren i sin Skrivelse omtaler, hvis dette Forhold ikke bliver ordnet efter hans Ænske, men navnlig fordi det, naar der er Spørgsmaal om at gjennemføre en hel forandret Maade for Beklædningen af de Søværnpligtige, hvorved man altsaa fuldstændig vil bryde med de Principer, der ere nedlagte i vedkommende Love, turde være rigtigt, at dette Spørgsmaal, inden man gaar til en saadan fuldstændig Gjennemførelse, henvises til Behandling under Revisionen af vedkommende Love. — Forslaget under Nr. 126 er en Ubetydelighed, en blot Ompostering. — Angaaende Forslagene under Nr. 127 og 128 kunde jeg maasse henvise til Betænkningens Fremstilling af hele dette Forhold. Der forlanges i Aar til Gods-, Fyr- og Vagervæsenet et Beløb af 911,107 Kr., medens der gjennemsnitlig i de sidste 5 Aar dertil har været bevilget 454,739

Kr., altsaa et Beløb, der er 456,368 Kr. mindre. Udvalget har i fuld Samklang med det høitærede Thing altid og navnlig i de senere Aar — jeg tror at burde sige det — stillet sig meget velvillig lige overfor Udgifter, der gaa ud paa en bedre Belysning af vore Farvande og Fremme af Foranstaltninger, som i det Heltaget kunne befordre Sikkerheden for Seiladens omkring vore Kyster. Man har formentlig endog virket paaflydende paa Administrationen for at fremskalde Foranstaltninger i den Retning, men man tror, at de Spørgsmaal, der ere berørte i Forslagene under Nr. 127 og 128, uden væsentlig Støde kunne udsættes, og at man derfor af finansielle Hensyn maa se dem skudte til Side. Jeg skal i Forbindelse hermed tilføie, at man med Hensyn til Ombygningen af Stevns Fyr har udsat at tage sin Bestemmelse indtil 3die Behandling, fordi man angaaende visse Spørgsmaal, vedrørende dette Foretagende, forventer nærmere Oplysninger. Man vil derfor i den Henseende forbeholde sig Indstilling, for saa vidt man skulde komme til at mene, at ogsaa dette Foretagende skulde kunne udsættes til senere. — Foruden disse Ændringsforslag skal jeg henvise til Betænkningen, hvad angaar det meteorologiske Institut, hvorom der forbeholdes Forslag til 3die Behandling, og endvidere til Betænkningens Nr. 220 angaaende Anvendelsen af Bevillingen for iaar til Dvælsesubrustningen. Man vil af den Fremstilling, Udvalgets Flertal har givet, se, at den Plan, der var lagt til Grund for Bevillingen for indeværende Finantsaar til Uddannelse af det søværnpligtige Mandskab, ikke er fulgt, men i en meget væsentlig Grad er fravegen for at opfylde andre Diemed, der ere selve dette Diemed aldeles uvedkommende. Dette betragter Flertallet som en Foranstaltning og Misbrug af Bevillingen. Det turde være tilstrækkelig klart fremstillet i Betænkningen. Naar man der har udtalt, at man mente, at det ikke laa ind under Flertallets Opgave at gjøre yderligere Forslag i den Henseende, efter at man har paapeget dette, men at man maatte overlade til Thinget enten nu eller senere, naar Indstilling fra Statsrevisionen foreligger, at tage sin Beslutning i saa Henseende, er det ikke stet for faaledes at komme bort fra Sagen, men er tvertimod stet i fuldt Alvor. Man har med Rette opholdt sig ved visse Overskrifter af Administrationen paa Budgettet til andre Diemed, men jeg tror, man maa indrømme, at denne forandrede Anvendelse af Bevillingen er lige saa angribelig lige overfor Administrationen som ethvert andet tidligere paafølgende Spørgsmaal. Det turde nemlig være vist, at der neppe er nogen Bevilling, som i og for sig har en større Betydning end den, der gives til Uddannelse navnlig af det søværnpligtige Mandskab, der, som bekendt efter Søværnsloven ikke skal gjenindkaldes. Netop fordi